

عنوان مقاله:

حکمرانی خوب در دولت های محلی: تمرکز زدایی

محل انتشار:

فصلنامه دولت پژوهی، دوره 5، شماره 19 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سید هادی زرقانی - دانشیار جغرافیای سیاسی دانشگاه فردوسی

ابراهیم احمدی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

امروزه حکمرانی خوب در مقیاس وسیعی از سطح محلی تا بین المللی به کار برده می شود. در این بین سطح محلی داری اهمیت ویژه ای است. با توجه به مشخصه هایی چون اصل تمرکز زدایی، ساختار دموکراتیک، برنامه ریزی و تصمیم گیری محلی گرا و مردم نهاد، افزایش نقش نهادهای غیر دولتی و جامعه مدنی، توجه به منافع عام مردم، توزیع فرصت ها و برقراری عدالت اجتماعی و جغرافیایی، افزایش اثر بخشی و کارآیی و در نهایت بهره مندی کل جامعه از توسعه و رفاه و... می توان دولت محلی را به دلیل ماهیت و کارکرد های خاصی که دارد، نمونه مطلوب و کارآمدی از دولت همیار و همکار (دولت ملی)، با حکمرانی خوب دانست. در این برداشت؛ تمرکززدایی (از ارکان دولت ملی)، مهمترین و اصلی ترین هدف دولت محلی در تحقق حکمرانی خوب است. در حقیقت با تکیه بر اصل تمرکززدایی کامل، دولت ملی قادر خواهد بود با واگذاری بخشی از مسئولیت هایش به شهروندان در قالب دولت محلی، مشارکت واقعی آنها در امور منطقه و کشور را عملی و از این طریق زمینه های تعامل میان سه بخش دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی را فراهم آورد. بدیهی است که نتیجه این اعتماد دولت ملی (در واگذاری بخش از مسئولیت ها به احاد مردم، جامعه مدنی و بخش خصوصی)، تسهیل و تحقق همکاری و همگرایی میان دولت ملی و دولت محلی و در حقیقت همگرایی میان دولت ملی و احاد جامعه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

دولت محلی، دولت ملی، حکمرانی خوب، تمرکز گرایی، تمرکززدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1017891>

